

300. Visselulle nu, Barnlil!

(Aladdins Vuggeviser.)

P. Heise.

Stille klagende.

pp 1. Vis - - se - lul - le nu, Barn - lil!

fz Sov nu sødt og sov nu læn - ge, skjøndt din Vug - ge

fz stan - der stil *pp* u - - den Dun og u - den Gæn - ge.

mf *pp* *rall. e morendo*

2. Hører Du den dumpe Storm
Sukke ved, hvad jeg forliste?
Mærker Du den sultne Orm
Pikke paa din Fyrrekiste?
3. Sov Barnlille ved min Sang,
Intet skal din Glæde mangle;
Hører Du den muntre Klang
Hist i Taarnet af din Rangle.
4. Nattergalen nærmer sig,
Fryder dig dens blide Klukke?
Du har ofte vugget mig,
Nu skal jeg dig atter vugge.

5. Hvis dit Hjerte ej er Sten,
Mærk min Idræt, Moder kjære,
Her af denne Hyldegren
Skal jeg dig en Fløjte skjære.
6. Ved dens Toner fryd dit Sind,
Hvor den klager svagt og ene,
Som en vildsom Nattevind
I de vaade Vintergrene.
7. Ak nu maa jeg fra dig gaa,
Der er koldt i dine Arme,
Og jeg ejer ingen Vraa,
Hvor jeg mig igjen kan varme.

8. Visselulle da, Barnlil!
Sov nu sødt og sov nu længe,
Skjøndt din Vugge stander stil
Uden Dun og uden Gænge.

A. Oehlschlæger.

